

en Brugsforening denne Gang kom op, blev der kaldt sammen til et lille Møde i et privat Hjem og var foruden Indbyderen kommen c. 10 voksne Mænd til Stede, og deraf var to fastlønnede Tjenestemænd, lønnet af Stat og af Kommune. De andre var Arbejdsmand, Folk uden fast Lon. Der blev fremholdt, at en saadan Forening burde omfatte Folk i alle Stillinger, idet de fastlønnede, om der kom nogen med, kunde være en Støtte for Arbejdet, idet deres Køb blev mere stabilt. Der blev saa samlet Underskrifter paa en Liste, og af de c. 140 Navne var kun c. 12 fastlønnede Personer.

Der blev saa lavet Rumleri paa Møder i Afholdsforeningens Lokale, hvis Aarsag og hvis Repræsentanter vi ikke skal komme ind paa at omtale. — Den oprindelige Indbyder brød saa af, og der blev dannet en Forening paa ny Bund men med de samme Principper. — Den bestod af Folk i alle Stillinger: Sten- og Betonarbejdere, alm. Arbejdere, Chauffører, et Par Lærere, en Læge, en Ingeniør o. s. v., og vi kan oplyse, at de fastlønnede Folk er i absolut Mindretal. —

Vi vil og kan ikke røbe Foreningens indre Anliggender, det er noget, der ikke vedkommer Offentligheden, men vi antager, at en Del af de Medlemmer, der var vant til at tage deres Varer direkte med Hovmestrene paa de Dampskibe, der sejler hertil, og omgaa Købmændene, gør det endnu, trods deres egen Brugsforening. —

Vi var saa heldige — hvad der kan have Interesse i denne Forbindelse — engang at være til Stede ved en Samtale mellem en Herre her og en af Detailhandlerforeningens Medlemmer, og under denne Samtale faldt Ordene omtrent saaledes: »Ja, mod os, der køber vort Forbrug hos jer, er I store paa det og uelskverdige, medens I bukker og skraber for disse danske, der tager alle deres Varer direkte med Hovmestrene og andre, og kun køber de Bagateller, de lige mangler, hos jer.« —

Lad være, at der ikke er, eller ikke bare er social-idealistiske Hensyn, der har faaet de Mennesker til at lave Brugsforeninger, det er der vel heller ingen, der har sagt, at det er, saa er Foreningerne en Kendsgerning baade her hos os og over hele Verden, og mod denne Kendsgerning hjælper ikke at stampe.

Der er dannet Selskaber, Isfabrikker, Bolchefabrikker, Sæbefabrikker, Margarinfabrikker, og man har ikke hørt, at der er gjort noget for at standse disse i deres Drift. Der har rejst sig den ene Købmandsforretning ved Siden af den anden, og der er ikke rejst nogen Agitation mod dem, og de er ikke beskyldt for unfair Konkurrence ell. lign.

Hvad angaar Brugsforeningen »Baldur«, saa antager vi, at dens Bestyrelse vil svare den ærede Detailhandlerforening, om den finder det nødvendigt. Vor Kommentar er kun af oplysende, orienterende Art; og er den bleven lidt omfangsrig, saa er Aarsagen den, at Nødvendigheden krævede det. — Red.

Føroya felag móti tuberklaskjúku.

Grammofon med 30 Plader, der blev bortloddet til Fordel for »Føroya felag móti tuberklaskjúku« og udkom paa Nr. 269, blev vundet af Hr. Napoleon Olsen, »Smírlí«.

Folketingsvalget i Danmark.

(Telegram til „Føroya Social-Demokrat“).

København den 18. — 11. — 32.

Ved Folketingsvalget Onsdag fik Socialdemokratiet efter foreløbig Oppgørelse 660,782 Stemmer mod 593,191 i 1929, Radikale 145,206 mod 151,746, Venstre 381,760 mod 402,121, Konservative 289,505 mod 233,935, Retsforbundet 41,215 mod 25,810, Kommunistler 17,172 mod 3,656, Slesvigske Parti 9,867 mod 9,787. Socialdemokratiet opnaaede 62 Mandater mod 61, Radikale 14 mod 16, Venstre 38 mod 43, Konservative 27 mod 24, Retsforbundet 4 mod 3, Kommunistler 2 og Slesvigerne 1. Endelig Oppgørelse imødeses spændt, da Forskydning paa blot 5 Stemmer til Ugunst for Kommunisterne i Hovedstaden vil medføre at de ingen Mandater faar. Paa Socialdemokratiske Tillægsmandater valgtes Landarbejdernes Formand Oscar Levinsen i Nordjylland og Lærer Yde Vinderup, Vestjylland, Hans Hansen, København, valgtes ikke.

Forsvarsminister Rasmussen tilbagetræder paa Grund af Alder. Blandt Emnerne som Efterfølger nævnes Hans Nielsen.

Til kirkjufólkið í Havn.

Sum kunnigt hevur kirkja okkara í Havn í summar fligið ymsar umvælingar uttan og er vorðin málað uttan, so at hon nú má sigast at vera í reiðuliga góðum standi og at síggja væl út uttan.

Innan torvar henni harímót ymist. Tað hevur leingi ligið fyrri og verið hugsað um at fáa hita í kirkjuna og eisini elektriskt ljós, sum er lagaligari og ivaleyst biligari í brúki enn stearinljósini, sum nú verða nýtt, og so treingir kirkjan eisini til at verða malað innan.

Hesi arbeiði, at fáa hita og elektriskt ljós í kirkjuna og máling av kirkjuni innan, ættar meinighetsráðið at royna at fáa gjort so skjótt sum til ber, um ráð kunna verða til tess; og meinighetsráðið heitir tí á kirkjufólkið í Havn um at lata tann pening, sum skal til fyrri at gera kirkju okkara so sániliga og hugnaliga, sum hon eftir viðurskiftunum kann vera.

Hvussu nógv av hesum tilætlaðu arbeiðum kann vera gjort, rættar seg eftir, hvussu nógvur peningur kann fáast; men meinighetsráðið vónar, at alt kirkjufólkið sameint vil taka so væl undir hesa áheitan, at øll hesi arbeiði kunna verða gjord um somu tíð. Listar, sum fólk kunna teka seg á fyrri at lata pening, verða seinri bornir um við hús hjá teimum.

Roknskapur fyrri teir pengar, sum koma inn, og hvat teir verða nýttir til, skal, tá ið tann tíð kemur, verða lagdur fram.

Í Havn á Mortansmessu 1932.

Virðingarsamt
Meinighetsráðið.

Nye H. B.-Butiker i Borups Allé.

Smukke og moderne Lokaler i Fuglebakkekvartøret.

Meðan vit ikki enn eru meiri enn líka við at vita av, at brúksfelag eru til, og mong fólk hyggja við skeivum eygum tann vegin, eru tey alla aðra staðni ein dagligdags fyrirtoka. Um »Hovedstadens Brugsforening« — H. B. — stendur at lesa:

Som tidligere meddelt forbereder Hovedstadens Brugsforening for Tiden Aabningen af en ny Afdeling i Fuglebakke-kvarteret paa Frederiksberg, nemlig i Borups Allé 121—123, mellem Ndr. Fasanvej og Duevej.

Den nye Afdeling indrettes efter Tidens mest moderne Krav baade med Hensyn til Udsende og Hygiejne, og Butikerne vil blive en Pryd for Kvarteret og sikkert til stor Glæde for Medlemskredsen.

Arbejdet med den nye Afdeling forestaas af F. D. B.s Arkitektkontor, der som bekendt ogsaa har forestaaet Indretningen af H. B.s seneste Afdelinger med de ualmindelig smukke

Butiker, f. Eks. i Kastrup, Vanløse og paa Fælledvej. S. D.

Kann henda, at helta kann »interessera« onkum, sum fæst við at hugsa um brúksfelag og teirra framtíð her. Blaðst.

Arbejder-Kooperationen.

Hovedstadens Brugsforening udbetaler 400,000 Kr.

Í »Skive Social-Demokrat« stendur at lesa:

Hovedstadens Brugsforening — H. B. — har í disse Dage paabegyndt sin aarlige Dividendebetaling.

I den Maanedstid, Dividendebetalingen varer, vil der blive udbetalt ca. 400,000 Kr., svarende til 5 pCt. af Købet i sidste Regnskabsaar, der er Foreningens 16de.

Ikke mindst de strenge Tider med Krise og forøget Arbejdsløshed vil sikkert bevirke, at Overskudet fra Brugsforeningen hilses med særlig Glæde i Aar. For mange Husmoder betyder det en samlet Udbetaling paa mere end 100 Kr. — en pæn Sum i en vanskelig Tid.

A/S BALSLEV & GOOS

TLF. 20 & 237 THORSHAVN TLF. 20 & 237

Træløst en gros & en detail.

Altid stort Lager af alle Bygningsmaterialer til billigste Priser.

Bl. a. sælges Mursten til 10 Øre pr. Stk.

Siden H. B.s Start i 1916 har Foreningen ialt i Dividende udbetalt omkring 6 Mill. Kr. Penge, som Medlemmerne direkte har tjent til sig selv ved at handle i deres egen Forretning.

Aftur ein rodd, sum talar og visir vegin, sum eisini vit her uppi eina ferð verða ment at ganga — tá vit læra at síggja, hvatíð gagnar okkum best.

Afhuggede Hoveder i Brøndene.

En sindssyg Morder huserer i Bulgarien.

Latið okkum vera glað við, at vit liva her úti á okkara smáu oyggjum og eru eitt fólk, sum, tá alt kemur til alt, er so skikkað, at rættur ófriður og allar ræðuligheitir so at sige eru ókendar. So er ikki í øðrum londum, haðani hoyrist oftani um ógerðir, sum fáa hárlini at reisa seg á hovdnum á okkum.

Úr Bulgarien, har ofta er at hoyra um ófrið, dráp og tilíkt, skrivast:

I den bulgarske Havneby Varna hersker der stor Ophidselse over forskellige uhyggelige gaadefulde Mord i de sidste Maaneder. Det sælsomme og grusomme er, at der forsvinder Folk, af hvem man senere kun finder afskaarne Hoveder, og i tre Tilfælde er disse uhyggelige, Fund gjort i Brønde udenfor Byen.

Allerede for flere Maaneder siden fandt man i en Brøndskakt Hovedet af en ung gift Kvinde, nu har man i en anden Brønd fundet to unge Pigers Hoveder. Samtidig er en ung Jernbanearbejder forsvundet. I intet Tilfælde er de myrdedes Legemer fundet, og deres Navne har ikke kunnet fastslås.

Politiet i hele Bulgarien er paa Færde for at finde Spor, der kan føre til Morderens Paagribelse. Foreløbig antager man, at det drejer sig om en sindssyg Masse-morder eller en Lyst-morder efter Düsseldorf-morderens Forbillede.

Ein spurningur.

Nú um dagarnar stóð í blóð-unum kunngering frá »Havnar handverksmeistarafelag«, hvar teir lýsa, hvør ið limir eru, og samstundis heita á fólk um at venda sær til ein av teimum, um tey vilja hava nakað gjørt. —

Einki er at siga til, at handverksmeistarar taka seg saman í felag, men hetta »Havnar handverksmeistarafelag« sær mær heldur logið út, nú aftaná hesa seinastu lýsningina; tí tað víst seg, at tað einans eru nakrir meistarar við, meðan ein hópur av teimum ikki eru limir, — og í ymsum greinum eru tað nógv teir duguligastu mennirnir, ein saknar í limalistanum.

Av hesum orsøkum loyvi eg mær at spyrja tygum, harra blaðstjóra, um tygum kunna siga mær, hvat ið krevist fyrri at kunna vera handverksmeistari, í Havn, ella hvat »Havnar handverksmeistarafelag« heldur eigur at krevjast. —

Um tað er so, at ein handverksmeistari skal vera ein maður, ið er fremmeligur í sínum arbeiði, ella tað einans er ein maður, ið hevur fleiri ella færri í sínum arbeiði fyrri lon. —

Hvat »útdannils« og prógv krevist fyrri at kunna gerast limir av »Havnar handverksmeistarafelag«?

Ikki er at ivast í, at »Havnar handverksmeistarafelag« vil geva allar upplýsingar, um tygum, harra blaðstjóri, venda tygum til nevndina við frammanfyri standandi spurningum, ið hava alstóran týðning fyrri bæði yngri og eldri handverkarar, og ikki minst fyrri teir ungu, ið ikki enn eru, men um stutta tíð ætla sær at læra eitt ella annað handverk.

Handverkari.

Vit eru jú ikki forir fyrri at geva beinleiðis svar uppá hesar spurningar, vit eru ikki limir av meistarafelaginum, men vit vóna, at »Havnar meistarafelag« vil gleði við geva eitt so greiðligt svar, at eingin handverkari longur kann verða í ivi.

Blaðst.